

brogio a S. Martino in Spino, ed il suo confine verso lo Stato di Parma da Brescello a S. Ilario inclusivo.

Inoltre i marmi lavorati dell'Oltrepennino estense entreranno in Austria con esenzione daziaria anche attraversando il territorio sardo.

II. Le esenzioni convenute nel presente Allegato per merci di una determinata materia sono applicabili a merci di tale materia in unione ad una o più altre materie (mercie composte) solo in quanto queste unioni sienvi espressamente contemplate.

III. Nello stipulare queste esenzioni gli Stati collegati si attennero ai principii espressi nell'Art. V capoverso 4 del Trattato, considerando come basi del ragguaglio la Tariffa daziaria generale della Lega che col 1 novembre 1857 l'Austria riterrà siccome sua, e la comunicata Tariffa speciale estense da attivarsi in quell'epoca. E se per alcuni pochi oggetti ebbe a diviarsi dai detti principii, ciascuna delle alte Parti contraenti procurò di garantire l'altro Stato collegato col-elevare il proprio dazio di entrata per gli Uffici sulla sponda del Po ed ai confini in prossimità del fiume stesso, ossia col restringere a date quantità le accordate franchigie. Perciò fu convenuto che le esenzioni rispettivamente concesse abbiano a considerarsi come nulle per quegli oggetti, pei quali l'altro Stato collegato, anzicchè ritenere in vigore col 1 novembre 1857 in dazii portati nella Tariffa summenzionata come sua, li attivasse verso estero in misura minore, che per l'av-

sv. Ambrože až k sv. Martinu in Spino a po hranicích k zemím parmským od Brescella až k S. Ilario, toto místo počítajíc.

Kromě toho bude bez cla propouštěn mramor vzdělaný, když se bude dovážeti z části Modenska za Apeninami ležící přes Sardinsko do Rakouska.

II. Osvobození zboží z jisté látky zhotoveného ode cla, kterěz osvobození v příloze této se povoluje, vztahuje se ke zboží z též látky, když jest spojeno s jednou neb více látkami (ke zboží složenému) jen tehda, když spojeniny takové v příloze této výslovně se připomínají.

III. Státy o clo sjednocené, ustanovující tato osvobození ode cla, držely se pravidel v §. 4. článku V. smlouvy této vyměřených, a položily za základ porovnání (obapolných sazeb celních) obecnou tarifu jednotní, o kteréž se Rakousko proneslo, že ji také od 1. listopadu 1857 dále za svou tarifu speciální zachová, a tarifu celní od Modenska propůjčenou, která tam od 1. listopadu 1857 ve skutek vejde.

A jestliže se při některém zboží, ač zřídka se to stalo, od pravidel řečených odchýlení nějaké učinilo, hleděla zase každá vysoká smlouvající se strana druhý stát sjednocený od všeliké škody uchrániti tím, že zvýšila své vlastní cla dovozní u úřadů celních, ležících na řece Padvi nebo na hranicích blíž řeky této anebo že povolené osvobození ode cla obmezila na jisté množství zboží. A protož umluveno jest, že osvobození obapolně povolená za neplatná pokládána býti mají s strany toho zboží, z kterého by druhý